

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 17. De sequestrationibus possessionum & fructuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

potest, *cap. 1. eod. in 6.* Pari modo, altero ex litigantibus super beneficio Ecclesiastico cedente, vel decedente, non potest, ante finitam litem cum superstitite, beneficium alteri conferri, vel ad alium alius eligi aut presentari. Item quocumque ipso jure habetur, si quid secus factum fuerit, *c. 2. eod. in 6. Clement. 1. versic. si vero eod. tit.*

TITULUS XVII.

De Sequestrationibus possessionum & fructuum.

1. *Sequester quis & unde dicatur.*
2. *Sequester à Deposito in quibus differat.*
3. *Sequestratio duplex, Voluntaria & Necessaria.*
4. *Et hac sit dupliciter: vel ex officio iudicis.*
5. *Vel ad petitionem partis; qua regulariter prohibita.*
6. *Certis tamen casibus permissa.*
7. *Potissimum ubi subest periculum dilapidationis v. linteritus rei.*
8. *Eam evitari per idoneam vel etiam juratoriam cautionem.*
9. *Adversus sequester datur actio depositi sequestraria.*

AD eam lite pendente nihil est innovandum, ut etiam sequestratio rei, de qua inter aliquos contenditur, prohibita sit lite pendente, *l. unica Cod. De sequestrat. pecunia prohibita, c. 1. versic. Coelestinus Papa h. t. c. 1. sup. Ut lite pendente & c. Fran. Curtius in Tract. de Sequestrat. nu. 6.*

1. Sequester, auctore Modestino l. C. dicitur, apud quem plures nempe, actor & reus, eandem rem, de qua controversia est, deposuerunt, *l. Sequester D. De verb. signif.* Ab eo dicitur, quod occurrenti aut quasi sequenti eos, qui contendunt, res committatur. Itaque sequestrare possessionem & fructus, nihil aliud est, quam possessionem & fructus ex manibus & potestate rei & actoris deponere in manus ac custodiam tertii alicujus.

2. Differt verò inter cetera, Sequester à De-

posito, quod & plures, & unus dumtaxat apud depositarium deponere possunt: apud sequester non nisi plures, *l. Licet deponere 17. D. Depositi.* Secundò, res, de quibus nulla est controversia, custodia tantum causa deponuntur: sequestrantur autem res, de quibus est controversia, *d. l. Licet deponere.* Tertio, qui rem communem deponunt; singuli pro parte sua deponere cogentur: qui verò apud sequester rem litigiosam deponunt, singuli in solidum deponunt, Quarto, qui deponit simpliciter, proprietatem & possessionem retinet, quia apud sequester communi consensu deponunt, possessionem amittunt, nisi auctoritate iudicis res sequestratur, invito possessore, *l. 3. D. de acquir. possess. aut inter eos expresse actum probetur, quod tantum custodia causa apud sequester deposita sit, d. l. Licet l. Interesse 39. D. De acquir. possess.*

3. Sequestratio est duplex, Voluntaria & Necessaria. Voluntaria est, quae fit consensu utriusque partis: & hac semper est permilla, *l. Si solutus 39. D. De solutionibus:* in eaque transgreditur possessio in sequester, *d. l. Interesse D. De acquir. possess.*

4. Necessaria fit per Iudicem, partibus etiam invitis: idque dupliciter, primò ex officio, ut quando uterque litigantium contendit rem possidere, & periculum est, ne ad manus veniat: nam tum Iudex ex officio rem litigiosam sequestrare potest, Et hac quoque sequestratio est permilla.

5. Secundo fit ad petitionem unius partis, altera contradicente: ut si actor petat sequestrari rem litigiosam, contradicente reo. Et hac regulariter pendente lite ante sententiam est prohibita: quia non oportet iudicium ab executione inchoare, nec possessorem, durante lite, privato commodo suae possessionis, *c. 2. in fine Glol. in V. sequestrari h. t. & ibid. latissimè Panormit. ne ex recepto quid è Imperiali, d. c. 2. & ibi Panor. n. 5.*

6. Dixi, regulariter prohibitam esse: quia multis casibus est licita sequestratio: quorum quatuor enumerat Glossa *in d. l. 1. Cod. De prohibita pecunia sequestrat.* undecim vero *in d. c. 2. in V. sequestrari;* sedecim autem Abbas *ibid. n. 7.* viginti octo Jacobus Sahagun. *in Repetit. d. c. 2. Idq;* in controversiis rerum non solum profanarum, sed etiam spiritualium seu beneficiorum Ecclesiasticorum. Ita enim, si super bene-

beneficio contra possessorem, qui triennio non possedit, in petitio vel possessorio lata & promulgata in Curia Romana sit sententia definitiva, debet Ordinarius loci beneficium una cum fructibus sequestrare, *Clement. unica h. t.* ubi dicitur pœnâ in eos, qui sequestrationem huiusmodi impediunt, vel fructus sequestratos occupant. Dixi, contra possessorem; quia si lata sit pro possessore, deneganda esset sequestratio, *Glossa in d. Clement. in v. contra possessorem, Veltius lib. 7. cap. 2. num. 6.* Si verò præveniret Judex Romanæ curiæ seu superior in decernendo sequestro, inferior amplius decernere non poterit, *Facet 2. p. cap. 4. art. 15. De appellat. in fine.* Similiter fructus rei, in cuius possessionem actor ex primo decreto misus est, sequestrari possunt, si eos distrahat & dissipet pro arbitrio suo, *l. c. 2. h. t.* Eodemque modo si reus possessor a sententia contra se lata appellaverit, possunt sequestrari res & fructus, ob metum & periculum dissipationis, donec causa appellationis sit determinata, *l. Imperatores 21. §. fin. D. De appellationibus. c. ult. h. t. Maranta 6. p. tit. De appellat. num. 88.* Et quidem, si hæc sequestratio petatur, antequam appellatio sit præsentata Judici ad quem, & per eum recepta, debet fieri per Judicem à quo; alias per Judicem ad quem, *Maranta d. loco.*

7. Cæterum tamen generaliter Judex ex quâlibet causa, quæ sibi iusta videbatur, possit ex officio apponere sequestrum in omnibus, in quibus ad instantiam partis fieri sequestratio non possit, ut ex Bartol. & aliis tradit *Gonzales in §. 7. præmiali ad Reg. 8. Cancel. num. 27.* tamen potissimum permittitur, quando subest timor dilapidationis aut interitus rei quæ sequestrari petitur: nam eo casu lite pendente res immobilis, vel alia, quæ servando servari potest, recte sequestratur, ne iudicium reddatur elusorium, *Contra l. Si Prætor 25. D. De iudiciis, & ne executio reddatur inanis, l. Ab executione 5. Cod. Quorum appellat. non recip.* Mobilis verò, quæ ætatem & moram litis non fert, sed tempore sit deterior, aut omnino perire possit, lite pendente, iudicis implorato officio, vendi & prætium loco rei sequestrari potest. *Gail. 1. Obser. 148. n. 3. ubi n. 4.* subiungit, eas res propriè dici servando servari non posse, quæ ultra triennium in sua na-

turali bonitate conservari nequeunt, per *Gloss. singularem in l. unica in v. usucapione Cod. Si adversus usucapionem. * 8.* & regulatiter sequestrationem in casibus permittis evitari posse, si idonea satisfactio præstetur de rebus conservandis: in. 6. etiam juratoria cautione sequestrum tolli, si modo persona, illam offerens, sit integræ vitæ & probatæ existimationis; secus, si sit suspecta & levitatis opinionem apud omnes habeat. Suspectum autem quem reddunt tria potissimum, paupertas, mali mores, & improbias antea vitæ, *Gail. d. loco num. 7.*

9. Finito autem sequestrationis tempore, vel conditione, sub qua facta est, adveniente, sequester depositi sequestraria actione conveniri potest, ut rem sequestratam exhibeat & restituat *l. Ei apud quem §. 1. D. Depositi.* Quamquam possit etiam sequester, iusta causa interveniente, Judicis auctoritate officium deponere. Quod cum sit, non ei, qui præsens est, res restituenda est, sed Judicis arbitrio apud ædem aliquam sacram deponi debet, *d. l. Ei apud quem §. fin.*

TITULUS XVIII.

De Confessis.

1. Legitima probatio quotuplex.
2. Positionibus hinc inde exhibitis quomodo respondendum.
3. Respondere recusans obstinatè pro confesso habetur.
4. Ex causa tamen quis respondere non tenetur.
5. Confessio simplex in iudicio, & per verbum Credo in quo differat.
6. 7. Confessio extra iudicium non probat, nisi semiplenè.
8. Confessio de alio facta alteri non nocet.
9. Confessio ab ignorante facta non nocet, si in factis erret.
10. Hodie Confessio vltim probationis potius habet quàm sententia.

HAtenus à Tit. De ordine cognitionum actum est de iis, quæ præter principalem causam in iudicium incidunt. In ipsa verò causa principali post litem contestatam, ad probationes